

[Meta Ditzel.]

der kom som vejledning til folkeskolen i forbindelse med skoleloven i 1958, gøres der opmærksom på, at film i høj grad er anvendelig i undervisningen, naturligvis vel at mærke som et nyttigt undervisningsmiddel, der bruges efter en bestemt plan.

Fra skolemyndighedernes side er der da også bevilget adskillige mill. kr. til anskaffelse af apparatur, men det har været noget vanskeligere at få film nok til det store apparatur. Mange lærere bestiller ved skoleårets begyndelse de film, de ønsker at anvende de følgende måneder i forbindelse med undervisningen, for at kunne få dem på de belejlige tidspunkter. Efterspørgslen fra skoler i særlig grad, men også fra anden oplysende virksomhed, har imidlertid været så eksplodiv, at det i de sidste år har været umuligt at efterkomme alle ønsker. De henvend 40.000 afslag, man nåede op på i 1969-70, gør det forståeligt, at der med mellemrum kommer henvendelser fra lærerorganisationerne med anmodning om at skabe bedre kår for statens filmcentral.

Forhåbentlig vil kulturministerens forslag om, at filmcentralen overføres til undervisningsministeriet og, indtil det kan ske, finansieres af en almindelig finanslovbevilling under kulturministeriet, kunne rette op på dette forhold.

I denne forbindelse erindrer man med glæde, at undervisningsministeren har udtalt, at han betragter skolefilm som et uundværligt led i undervisningen, og at han ved budgetlægningen har indset, at en forhøjelse af bevillingen var nødvendig. Vi håber, at undervisningsministeren vil vise stigende interesse i den retning.

Nu vil nogle måske pege på, at det er dyrt at producere film, og at man i disse sparetider ikke må vente at få så stor en bevilling, at behovet kan blive dækket i første omgang. Derfor vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på den nytte, vi kan have af det udmærkede samarbejde, der finder sted mellem skolefilmproducenter i alle lande. Det betyder nemlig, at Danmark kan få film gratis på udvekslingsbasis, også selv om vi ikke altid kan gøre gengæld. F. eks. har man kunnet konstatere, at af op imod 100 film, der blev vist på den årlige skolefilmfestival i Bruxelles, var henvend halvdelen egnede til brug i Danmark. For os ville det da kun

dreje sig om at betale versionering og kopier af de film, vi ville udvælge her. Sådanne muligheder skulle vi gerne i højere grad kunne benytte os af i fremtiden.

Hvad angår statens filmcentrals anden opgave, at bidrage til udvikling af filmkulturen, er det rigtigt og beklageligt, at det på grund af mangel på tilstrækkelig store bevillinger ikke har været muligt at fremskaffe så mange lødige og kunstneriske film, som man har kunnet ønske. Men filmcentralen har dog med mellemrum forskellige steder i landet afholdt kurser for lærere og ledere af fritidsundervisning med forevisning af film af forskellig art. Det må også være et led i det filmkulturelle arbejde lige så vel som fremskaffelse af materiale til faget filmkundskab, og det er vel meningen, at dette arbejde skal fortsætte. Det er af stor betydning, at filmcentralen kan skaffe egnet materiale til filmkundskab i folkeskolen, i højere skoler, inden for fritidsundervisningen, til filmklubber. Det drejer sig jo ikke mere mest om filmhistorie og filmteknik i filmkundskab, det drejer sig mere om muligheden for at forevise lødige film, klassiske såvel som nye, eksperimentalfilm, film, der egner sig til filmanalyse; det bruges især i den højere skole. Det er et arbejde, der betyder meget for den kulturformidling, som har været omtalt af en tidligere taler i dag.

Nu vil jeg gerne spørge kulturministeren; om ikke et samarbejde mellem filmcentralen og filmfonden ville være muligt, så filmcentralen altid havde mulighed for at få de lødige kunstneriske film, som er nødvendige til arbejdet.

Kulturministeren omtaler i sine bemærkninger, at undervisningsministeriet overvejer at oprette en landscentral for undervisningsmidler, herunder film, og at statens filmcentral muligvis kan inkorporeres her. Jeg synes, den grønne betænkning, der kom i september i fjor, om undervisningsmidlerne opruller interessante perspektiver med henblik på at skabe den bedst mulige formidling af undervisningsmidler for de forskellige undervisningsområder. Så vidt jeg forstår, er man i gang med at drøfte den mest hensigtsmæssige form for registrering, katalogisering, orientering og koordinering, noget, der har været meget tiltrængt. Jeg håber, at man finder frem til en opbygning; der på landsplan vil give større oversigt